

ఇన్లాండ్ లెటర్ కథలు

మనోవైకల్యం

చేతిలో సూట్ కేస్ పట్టుకుని గబ గబా నడచుకుంటూ శేఖర్ ఆటో స్టాండ్ కి వచ్చాడు. సెకండ్ ఫో మొదలయ్యే సమయమేమో స్టాండ్ లో ఒక్క ఆటో కూడా లేదు. ఐదు నిమిషాలు చూసాడు. అతని ప్రయత్నమేది ఫలించలేదు. ఒక్క ఆటో కూడా రాలేదు. చిరాగా ఒకసారి వాచ్ చూసుకున్నాడు. తొమ్మిదవ వుంది. డిశంబర్ నెల కావడంతో చలి చాలా ఎక్కువగా వుంది.

శేఖర్ చుట్టూ చూశాడు. కనీసం రిక్షా అయినా దొరుకుతుందేమోనని. అదృష్టం... అన్నట్టు దూరంగా చెట్టు క్రింద రిక్షా తనకోసమే ఆగిఉన్నట్టుంది. చలికి దుప్పటి లాంటిది కష్టమని రిక్షావాడు ముడుచుకుని కూర్చుని వున్నాడు. శేఖర్ గబగబా వెళ్లి "ఏయ్ రిక్షా! స్టేషన్ కి వస్తావా? ఎంతిమ్మంటావ్? కాస్తంత ఆతృతగా అడిగాడు.

'వచ్చేండు రూపాయలు ఇప్పించడయ్యా' అన్నాడు రిక్షావాడు. ఏమిటయ్యా నేనేమైనా యీ వూరికి కొత్తవాడిననుకున్నావా? నీ ఇష్టం వచ్చినంత అడుగుతున్నావు ఎనిమిది యిస్తాను అన్నాడు శేఖర్. పది ఇప్పించడయ్యా! దీనంగా అడిగాడు రిక్షావాడు. అసలే కోపంతో వున్న శేఖర్ 'తొమ్మిది రూపాయలు యిస్తాను వస్తే రా! లేకుంటే మరో రిక్షా చూసుకుంటాను' శేఖర్ రవ్వంత కోపంగా అన్నాడు.

జేరం వడలుకోవడం ఇష్టంలేక రిక్షావాడు 'ఎక్కండయ్యా' అని శేఖర్ ఎక్కి కూర్చున్న తర్వాత నెమ్మదిగా రిక్షా తొక్కిపోగాడు. శేఖర్ కి ఏసుగ్గా వున్నది. నాష్టగారు చెప్పినట్లు గంటముందు బయలుదేరవలసింది. రిక్షాలో డ్రైవ్ అందుకోగలనో లేదో! ఎల్లండే మద్రాస్ లో ఇంటర్వ్యూ. ఈ పుద్దోగం మీదనే తను ఎన్నో అశలు పెట్టుకున్నాడు. ఆలోచనల నుంచి లేరుకుని టైం చూసాడు తొమ్మిది దాటి పది నిమిషాలయింది. "బావో" మరొక్క పదినిమిషాలో బండి వచ్చేస్తుంది. 'ఏయ్! ఏమిటా రిక్షా తొక్కిడం? నేను నడచి వెళ్లుంటే ఈ పాటికి స్టేషన్ చేరుకునేవాడిని నత్తనడకలు మాని కాస్త త్వరగా పోనీ' గట్టిగా అన్నాడు శేఖర్. బలమంతా కాళ్లలోకి తెచ్చుకున్నట్టు రిక్షావాడు గబగబా తొక్కుతున్నాడు. రిక్షా కాస్త జోరందుకుంది. ఏలాగయితేనేం గమ్యస్థానం చేరు

కుంది రిక్షా. "కాస్త ఆ లైటు దగ్గర ఆపుచేయ్. డబ్బులు చూసి ఇవ్వాలి" అన్నాడు శేఖర్. రిక్షా ఆగింది. పర్సీ తీసి సరిగా తొమ్మిదిరూపాయలు లెక్కపెట్టి... ఇదిగో నీ డబ్బు... మాట వూర్తి చేయకుండానే ఏఘాంతంగా శేఖర్ చూస్తూ వుండిపోయాడు. రిక్షావాడి కుడిచేయి స్థానంలో షర్ట్ వదులుగా వూగుతున్నది. అంటే .. మైగాడ్! ఒక్క చేత్తో రిక్షా నడిపిస్తున్నాడా? అందుకే అన్నమాట రెండుభుజాల మీద కష్టమన్నాడు. అతని అంగవైకల్యం కూడా గుర్తించకుండా తనెంత అమానుషంగా ప్రవర్తించాడు. శేఖర్ కళ్లు అప్రయత్నంగా చెమ్మగిల్లాయి. "అతడి అంగవైకల్యం కన్నా తన మనో వైకల్యమే చాలా ఎక్కువనిపించింది" శేఖర్ పర్సీ తీసి పదిహేను రూపాయలు రిక్షావాడి చేతిలో పెట్టి గబగబా స్టేషన్ లోపలికి నడిచాడు. -డి.స్వరశేలజ, ఖరగ్ పూర్, వెస్ట్ బెంగాల్.

వల

ఎదురింట్లోకి ఈ మధ్య ఓ కొత్తాయన అడ్డకు దిగాడు. ఏ ఊరో తెలియదు కాని, నల్లగా వుంటాడు. చురుకైన కళ్లు. నవ్వు మాత్రం మతాబులా వెలుగుతూ ఆరుతూ వుంటుంది. అతని వయసు నాలుగు వదులు మించి వుంటుంది. చూపరులను యిట్టే ఆకట్టుకునే వాక్యటిమ వుంది. వరండాలో కూర్చొన్నవద్దల్లా గళ్లలుంగీ కట్టుకుని, చేతులు బనీసు వేసుకుని కాంపౌండ్ లో పచార్లు చేస్తూ వుంటాడు. వుట్టి పెరిగిన ఈ పూరి వాళ్లే నాకు వూర్తిగా తెలియదు. అతను వచ్చి వారం రోజులయిందో లేదో వాడకట్టు వాళ్లకి తలలో నాలుక అయ్యాడు. ఎదురింటాయన గురించి వాకబు చెయ్యగా, ఏదో వ్యాపారం మీద ఇక్కడకు వచ్చాడట. పెళ్లాం బిడ్డలను

వదిలేసినట్టు మాత్రం నాకు చూచాయగా తెలిసింది. అతను ఇరుగుపొరుగు వాళ్లతో పరసలు కలిపి గంటల తరబడి మాట్లాడుతుండేవాడు. అయినంటే వూరివాళ్లకు మంచి వాడని ఓ అభిప్రాయం ఏర్పడింది అన్నడే! పంపునీళ్లకు వచ్చేపోయే అడవాళ్లు అతని కంట్లో పడాలని ఆరాటపడే వాళ్లు. కానీ అతని ప్రవర్తన నాకు అతిగాను, వింతగానూ తోచసాగింది. అలా కొన్నాళ్లు గడిచాయి. రాత్రివేళ బజారు నుండి వేసింటికి వస్తుంటే ఏవో శాల్మీలు క్రీన్ డల్ లో కదిలినట్లు అనిపించాయి. పరీక్షగా చూస్తే వారిని గుర్తు పట్టగలిగాను. ఎదురింటాయన ప్రవర్తన మీద నాకు మొదటిసారిగా అవసరమైతే కలిగింది. వారిద్దరి గురించి రాత్రంతా ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాను. తెల్లారే సరికల్లా రాత్రి జరిగిన

వార్తను భుజాన వేసుకొచ్చాడు నా మిత్రుడు. "ఎదురింటాయన మొగుడ్ డిలేసిన సుబ్బమ్మ పెళ్లి చేసుకోబోతున్నారని బాంబు పేల్చాడు." రాత్రి జరిగిన సంఘటనను వాడికి వూస గుచ్చినట్లు చెప్పాను. రఘుపతి వాగాటికి నేను ఆపలేకపోయాను. వాళ్లిద్దరు ఇష్టపడి పెళ్లి చేసుకుంటుంటే మనమేమి చేస్తామని ముగించాను ఇక చేసేది లేక. సుబ్బమ్మ పదో తరగతి వరకు చదివింది. అందంతో పాటు కించితే గర్వం కూడా వుంది. నవలలు, పీక్లీలు చదివే అలవాటు వుంది. ఆమె తెలివితేటలు గల పిల్ల. పనీ పాటా చేసుకునే బంధువుల బ్యాంకు కిస్తే, వాడితో కాపురం చెయ్యననీ వచ్చి వుట్టింటి దగ్గర వుంటుంది సుబ్బమ్మ. ఎదురింటాయనలో ఈమె కెలా దోస్తీ కుదిరిందో నాకు అర్థం

కాలేదు. అందరు అనుకున్నట్టుగానే వాళ్లు పెళ్లి చేసుకున్నారు. వారం రోజులు సినిమాలు, షికార్ల కని తిరిగారు. తిరుపతి వెళ్లొస్తామని వెళ్లారు. అంతే మళ్లి వారి జాడ లేదు. ఎదురింటాయనకు అవ్వలవాళ్లు వచ్చి తమ గోడు చెప్పకుంటున్నారు. అతని నైజం ఇంటి వోనరుకి నిదానంగా తెలిసింది. ఊరంతా ఒక్కసారిగా గుప్తమంది. తీసుకెళ్లిన సుబ్బమ్మను ఏం చేస్తాడో అని సుబ్బమ్మ తల్లిదండ్రులు ఆందోళన పడుతున్నారు. నెల రోజుల తర్వాత చిలకలూరి పేట నుంచి ఓ ఉత్తరం వచ్చింది. సుబ్బమ్మ తల్లిదండ్రులకు. "అమ్మా! వాడు నన్నిక్కడే అమ్మేశాడు. నేను మోసపోయాను" అని రాసుంది. -జి.సూర్యనారాయణ రావు, బందలాయి చెరువు.